

TEMAHÆFTE: PROFETIER

**HALLELUJA!
HERREN VOR GUD, DEN ALMÆGTIGE,
HAR TAGET MAGTEN,
LAD OS GLÆDE OS OG JUBLE OG LOV-
PRISE HAM,
FOR NU SKAL LAMMETS BRYLLUP STÅ,
OG HANS BRUD HAR GJORT SIG REDE,
HUN HAR FÅET GIVET AT KLÆDE SIG I
LYSENDE RENE LINNEDKLÆDER
- FOR LINNEDKLÆDERNE ER DE HELLIGES
RETFÆRDIGE GERNINGER.
(ÅB 19,6b-7)**

HVAD ER EN PROFET?

"Men Herren vil selv give jer et tegn: Se, den unge kvinde skal blive med barn og føde en søn, og hun skal give ham navnet Immanuel." (Es 7,14)

MENS VI VENTER...

Der er et ual af profetier i Bibelen. Nogle af dem er blevet opfyldt som fx profetien om Jesus fødsel, død og opstandelse. Andre er endnu ikke opfyldt fx Jesus genkomst og verdens genoprettelse.

DET EVIGE EVANGELIUM

Lad os begynde med at slå fast, at Johannes' Åbenbaring er en ufattelig dårlig titel til bogen. Det er rigtig nok ham, der modtog den, men det er "Jesu Kristi åbenbaring" (Åb 1,1).

#04

#08

#12

Hvad er Profeti

"Salig er den, som læser op, og de, som hører profetiens ord og holder fast ved det, der står skrevet i den; for tiden er nær." (Åb 1,3)

Jeg er sikker på, at Johannes ikke tænkte på dette temahæfte, da han skrev disse ord, men måske er det et sted for dig at starte? I en verden, hvor det bliver sværere og sværere at have faste holdepunkter - tænk bare på, hvordan fremtiden må se ud for Ukraine og Syrien. Når resten af os har svært ved at koncentrere os i mere end 20 min. ad gangen, så vi endda bliver træet af at høre om det i nyhederne, så er Jesus stadig til at stole på; han er stadig opstået og han kommer snart igen - selvom vi ikke ved hvornår.

ET GODT STED AT STARTE

Profeti er meget mere end forudsigelser om kongeriger og advarsler til byer som Nineve og Jerusalem. Det er ikke "kun" Daniel og Åbenbaringen, og det handler ikke "bare" om dyr med horn eller at du skal forsøge at gætte dig frem til hvilket navn, der giver 666, hvis du tager romertalsværdien.

Vi begynder i Første Mosebog! Vi begynder med det første budskab Gud videregiver gennem sin tjener Moses til os i dag, nemlig at "i begyndelsen skabte Gud himlen og jorden". Det er profeti! Det er profeti, fordi det er et budskab fra Gud givet til os gennem en profet.

Når vi så læser lidt videre finder vi det første og største løfte allerede i kapitel tre: "Hendes afkom skal knuse dit hoved, og du skal bide hendes afkom i hæl." (1 Mos 3,15b). Der kommer en dag, hvor slangen skal dø. Der kommer en dag, hvor ondskab får en ende.

I den profeti ligger der et løfte: En dag vil der igen være fuldkomment fællesskab mellem Gud og mennesker – men uden slangen!

Det er dér, vi begynder, fordi det er også der vi slutter af.

RÆKKEFØLGEN

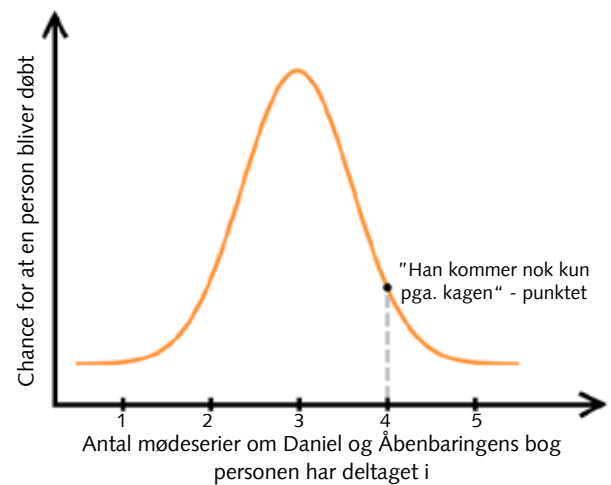
På side 4 besvarer Carl-David spørgsmålet: "Hvad er en profet?" Vi bliver nødt til at forstå, hvordan Gud bruger profeter, før vi giver os i kast med budskaberne fra dem. Dernæst giver skribenterne sig i kast med, hvordan vi skal forstå profetierne samt hvordan det bliver relevant i hverdagen i 2014 i Danmark.

Vi bliver nødt til at tænke nyt! Sabbatten har ikke ændret sig, men når mennesker forkaster Gud som deres skaber, hvad er så mest væsentligt at begynde med? Helligdommen er stadig ligeså relevant som i 1844, men den første helligdom finder vi i 1 Mosebog – nemlig Edens Have. Guds rige er ikke "kun" noget vi venter på. Det er også en del af virkeligheden i verden i dag. Hvad bruger vi vores tid på, mens vi venter på Jesu genkomst? Kan profetierne hjælpe mig imens?

Vi har valgt ikke at bruge plads i dette hæfte på Ellen White, samtidig synes vi som syvende dags adventister også, det ville være mangelfuldt ikke at nævne hende i et temahæfte om profetier. Derfor er der et særligt hæfte! Hun er stadig relevant, men hvordan læser vi hende i dag?

Vi har også udgivet et hæfte om Bibelen, fordi vi tror, at verdenssyn og bibelsyn er et vigtigt fundament, når vi giver os i kast med profetier og hvordan vi skal forstå dem. I sidste ende er det op til dig at tage stilling! Jeg kan ikke gøre det for dig.

UNG HUMORIST

*Fra den uofficielle menighedshåndbog

Åbenbaringen 17,3-4

Tag bladet og nogle farveblyanter med til næste gudstjeneste, så har du noget at lave hvis det bliver kedeligt

Hvad er en profet?

Et oplagt sted at begynde, når spørgsmålet er: "Hvad er en profet?" må være at kende betydningen af ordet "profet". Da ordet ikke har danske rødder, må vi søge uden for det danske sprog. Og da spørgsmålet om profeten er knyttet til Bibelens omtaler af profeter og deres gerning, må vi finde de ord, Bibelen bruger om profeten.

ORDETS BETYDNING

I Det Gamle Testamente er det gennemgående hebraiske ord for profet "nabí". Og det hjælper os på vej mod svaret, men ikke entydigt. Ordet kan betyde: "råbe", "kalde", og da peger det på profeten som den person, der råber, kalder og forkynder. Men ordet kan også tolkes passivt, og nu peger ordet på profeten som "den, der er kaldet". Der tegner sig hermed et billede af profeten som den person, der er kaldet af Gud til at videregive Guds budskab.

Bibelen giver mange eksempler, som viser profeten, både som "den, der er kaldet" og den, der "kalder" eller "råber" Guds ord til mennesker. Esajas kunne være et oplagt eksempel. Profetens kald er fortalt i Es 6, bl.a. med disse ord: "Da hørte jeg (Esajas) Herren sige: Hvem skal jeg sende?", og Esajas svarer: "Her er jeg, send mig!". Og i samme bog finder vi blandt mange denne beskrivelse af profeten, som den der "råber". "Der var en, der sagde: "Råb!". Og jeg svarede: "Hvad skal jeg råbe?" "Græsset tørrer ind, blomsterne visner, men vor Guds ord forbliver til evig tid." (Es 40,6-8).

I Det Nye Testamente er ordet for profet "prophétés". Det betyder "en, der fremsiger eller forkynder noget". Tanken "at forudsige" er egentlig ikke indeholdt i ordets betydning, selvom man i daglig tale ofte tænker på profeter som dem, der ser ind i fremtiden og forudsiger, hvad der skal ske. I sin omtale af profetisk tale viser Paulus, hvad der for ham er en profets funktion med disse ord. "Men den, der taler profetisk, taler til mennesker, til opbyggelse, formaning og trøst." (1 Kor 14,4).

PROFETER I BIBELEN

I Det Gamle Testamente møder vi mange profeter. De bedst kendte er dem, som har skrevet bøger med deres navn i titlen, som fx Esajas' Bog, Jeremias' Bog osv. Det kan give den opfattelse, at det, at være profet i Det gamle Testaments tid var som en profession. Det er dog mere korrekt at forstå profeter gennem deres funktion og kald.

Den person i Bibelen, som først er blevet kaldt profet, er Abraham (1 Mos 20,7). Det er ikke tydeligt, hvad der har givet ham den betegnelse, men i fortællingen om Abraham er det nærliggende at se ham som "den, der er kaldet af Gud". Det er et stadigt tilbagevendende træk ved fortællingerne om Abraham, at Gud kaldte ham. Først ud af Ur i Kaldæa. Derfra kaldte Gud Abraham til Kanan, til Egypten og tilbage til Kanaan, hvor Gud ville samle sit folk. (1 Mos 11,27-25,11)

Et andet vigtigt træk ved Abraham som profet er, at Abraham gang på gang sætter fokus på løftet om en frelser. Som et stadigt tilbagevendende tema i fortællingerne om Abraham læser vi: "i dig" eller "i din slægt skal alle jordens slægter velsignes". (1 Mos 12,3;22,18) Og måske er det netop det træk, der besvarer spørgsmålet: Hvad er en profet (i Bibelens definition af en profet)? En profet er kaldet af Gud til at pege på Messias.

Efter fortællingerne om Abraham møder vi Moses, der også blev kaldt profet. Om Moses gælder det også, at han blev kaldet af Gud, ved den brændende tornebusk (2 Mos 3,1-6). Og i mange sammenhænge kan vi læse, at Moses i sin tjeneste peger på den kommende Messias - særligt i den tjeneste, som blev anvist for tabernaklet. Og inden Moses dør møder vi denne vigtige forudsigelse som en pil, der peger mod Messias: "Herren din Gud vil af din midte lade en profet som mig fremstå for dig, en af dine egne; ham skal i adlyde." (5 Mos 18,15). Og da en stor folkeskare mange år senere havde oplevet bespisningsunderet på bjergsiden sammen med Jesus, huskede de, at det jo var Moses, der engang havde peget på Messias. Og de sagde nu om Jesus: "Han er sandelig Profeten, som skal komme til verden." (Joh 6,14).

Det er for ensidigt at sige, at profetens rolle alene er at

sætte fokus på Messias, for Bibelens profeter tjente i mange opgaver. De gav løfter, som ville hjælpe menigheden til at holde målet for øje. De gav advarsler, som ville beskytte fra et liv i ødelæggelse. De talte dom, der mindede om, at Gud vil udslette alt det, som er ondt og som vil det onde. De gav råd, som ville hjælpe til gode beslutninger. I virkeligheden havde profeterne altid øje for det, som var Guds idé for menneskers liv. Men som et tilbagevendende ekko dukkede den pil op, som pegede mod Messias. Og eksemplerne er utallige. Her er kun plads til at nævne et par eksempler:

"MEN HERREN VIL SELV GIVE JER ET TEGN: SE, DEN UNGE KVINDE SKAL BLIVE MED BARN OG FØDE EN SØN, OG HUN SKAL GIVE HAM NAVNET IMMANUEL." (ES 7,14)

"DET FOLK, DER VANDRER I MØRKET, SKAL SE ET STORT LYS, LYSET SKINNER FOR DEM, DER BOR I MØRKETS LAND. ... FOR ET BARN ER FØDT OS, EN SØN ER GIVET OS, OG HERREDØMMET SKAL LIGGE PÅ HANS SKULDRE" (ES 9,1-6)

"DU, BETLEHEM, EFRATA, DU ER LILLE BLANDT JUDAS SLÆGTER. FRA DIG SKAL DER UDGÅ ÉN, SOM SKAL VÆRE HERSKER I ISRAEL; HANS UDSPRING ER I FORTIDEN, I ÆLDGAMLE DAGE." (MIKA 5,1)

FIRE STORE, 12 SMÅ OG DEN STØRSTE

Som en lille huskeregel taler man om 4 store og 12 små profeter i Det Gamle Testamente. Det er de profeter, som har givet navn til bøger i Det Gamle Testamente - de store har

skrevet store bøger, de små har skrevet små bøger. Og det er jo meget enkelt.

Men vi mangler den største. Han har ikke skrevet nogen bog. Hans fortælling står i evangelierne i Det Nye Testamente, men han hører mest til Det Gamle Testamente, for han peger frem mod ham, der skabte Det Nye Testamente, nemlig Messias - Jesus.

Johannes Døber passer ind i rammen for en profet. Han var kaldet af Gud; og han kalder, ja han råber Guds ord til mennesker. Og han peger på Messias.

Evangelisten introducerer Johannes Døber sådan (Markus 1,1-2): "Som der står skrevet hos profeten Esajas: Se, jeg sender min engel foran dig, han skal bane din vej." Altså, profeten er kaldt og sendt af Gud.

Dernæst: "Der er en, der råber i ørkenen: Ban Herrens vej, gør hans stier jævne!" Altså, profeten "råder" Guds ord til folket.

Og endelig: Johannes Døber peger på Messias og opfylder dermed profetens vigtigste opgave: "Se, dér er Guds lam, som bærer verdens synd." (Joh 1,29)

PROFETEN, VI IKKE FÅR ØJE PÅ

Mens Johannes Døber sidder i fængsel fortæller Jesus om Johannes' rolle og han siger som svar på sit eget spørgsmål: Er han en profet? "Ja, jeg siger jer, også mere end en profet. ... Sandelig siger jeg jer: Blandt kvindefødte er der ikke fremstået nogen større end Johannes Døber." (Matt 11,7-19)

Teksten forklarer ikke, hvorfor Johannes Døber er betegnet som "mere end en profet" og "ingen større end ham", men mon ikke spørgsmålet er besvaret deri, at vi ikke ser profeten. Vi kan ikke læse hans bog. Profeten er borte og vi ser kun Ham, profeten peger på: "Se, dér er Guds lam", og her opfyldes profetens vigtigste opgave.

Der er også profeter i den kristne kirke. I hvert tilfælde er profetiens gave givet til den kristne menighed sammen med mange andre gaver. Men måske ser vi slet ikke profeten. Måske ser vi kun Jesus. Og hver gang mennesker får øje på Jesus, er profetens gerning lykkedes.

Hvorfor "profetierne" er dødsens vigtige

"Man kan godt tro på Jesus uden at grave i profetierne," sagde nogen til mig engang. Jeg syntes, det var en tankevækkende påstand. Tja, tænkte jeg, men kan man vide, hvem han er? Hvorfor han kom? Hvad hans liv (og død) gik ud på? Og hvad han har tænkt sig at gøre, når han kommer igen?

Spørger du mig, så er profetierne dødsens vigtige og relevante for os i år 2014. De fortæller os om ting, som Gud vil have os til at forstå. De fortæller os om hans plan. De fortæller os, hvad vores egen historie er. Hvis vi ikke kender den historie, så kan vi ikke vide hvad meningen med det hele er. Historien, som vi alle sammen er en del af, begynder naturligvis i Det Gamle Testamente.

DET GAMLE TESTAMENTE, KORT FORTALT

Den starter med, at menneskene bliver placeret i Paradisets Have med en kæmpestor opgave: De skal udbrede Paradiset til hele verden, dyrke den, få børn i den, være gode forvaltere. Men vi ved, hvordan det går: I stedet for at tilbede Skaberen, så lader de sig narre af en skabning. De bliver smidt ud af Paradiset, ud til en tilværelse præget af vold og død. Paradiset går til grunde. Der er brug for en ny plan.

Gud kalder på Abraham og betror ham, at hans plan for verden ikke er blevet aflyst: "Jeg vil (stadigvæk) velsigne alle verdens slægter," siger Gud, "og jeg vil gøre det gennem dine efterkommere!" Det overrasker naturligvis Abraham, som ikke har nogen børn, men i (en lidt gyngende) tro tager han Gud på ordet. Abraham bliver forfader til et folk, Israelitterne, men der er lang vej til opfyldelsen af Guds vision, virker det til: De vokser og bliver talrige, men de er et "slavefolk". De bor i Egypten og arbejder modvilligt for Farao.

Gud sætter dog en stor *frelsesplan* til værks og får dem reddet ud af Egypten. Nu kan hans plan om at velsigne verden begynde! Gennem sit folk kan han nu vise resten af verdens folk en bedre Vej. Han giver dem Loven – en lov, der forbedrer alles levevilkår og giver det enkelte menneske værdighed og tryghed. Han giver dem et land og en konge. Vejen til et stort ret-

færdigt fredsrige er lagt! Nu kan verden snart blive velsignet!

Israels storhedstid (som er meget kort) bliver dog afbrudt, da israelitterne får andre ideer. De glemmer aftalen og begynder at dyrke andre guder. De glemmer Loven, og de er ligeglade med de enlige, svage og syge i samfundet. Her kommer profeterne endelig ind i billedet. Gud sender dem for at lede israelitterne tilbage på rette spor. Men israelitterne ignorerer profeternes advarsler. "Hvis de ignorerer mig," siger Gud så til sidst, "så vil jeg ignorere dem." Og uden Guds beskyttelse står israelitterne forsvarsløse imod deres barbariske naboer. Soldater fra Babylon invaderer Israel, jævner deres bygninger med jorden og tager en del af dem med som fanger. Nu er det slut, kunne man så tro. Guds plan er tilsyneladende gået i vasken. Men lad os stoppe her et øjeblik og snakke lidt om profetierne.

PROFETI I DET GAMLE TESTAMENTE

Først og fremmest: Hvad er en profeti? Nogle mennesker snakker om "profetierne" med tanke udelukkende på de mere kryptiske passager i Bibelen, dem med obskure tal og skæve monstre. Men kategorien "profetier" rummer langt mere end dette. Ordet "profetier" kommer af "profet", og en profet er et menneske, der taler for Gud. Ethvert ord fra Gud, leveret via mennesker, er altså en "profeti". Ofte fokuserer vi på, hvad profetierne afslører af detaljer om fremtiden, fordi det kunne være spændende at vide. Jeg tror dog, det er vigtigere hvad profetierne siger om Guds karakter og overordnede plan.

I starten talte Gud direkte til israelitterne. Det skræmte livet af dem, og han gik derfor over til at tale til dem via profeter. Det gjorde så til gengæld, at de ikke altid lyttede særlig godt efter. Nogle af talerne, som profeterne holdt, finder vi opsummeret i Bibelen, for eksempel i Jeremias, Esajas og Ezekiel. Gud havde mange ting på hjerte. Nogle gange var det barske budskaber som "tag jer dog sammen" og "jeg vil straffe jer, hvis I fortsætter sådan der". Men i profetierne finder vi også et andet budskab, som langsomt vokser frem over længere tid. Det er små hints, der afslører Guds *egentlige* plan. Planen om en frelser.

Lad mig give en lille (subjektiv) opsummering af disse profetier. Gud sagde: "Jeg vil trøste mit folk. Jeg vil sende jer en ny "Moses". Jeg vil sende jer en ny "Kong David". Jeg vil sende

en lidende tjener, en menneskesøn. Han skal bo hos jer. Han skal være konge og dommer og stifte fred mellem alle folkeslag. Alle folk skal strømme til ham for at tilbede ham. Han skal velsigne alle folk, også jeres fjender, og stifte fred på hele jorden."

MED HVER PROFET KOM DER NYE DETALJER TIL DENNE VISION. DERFOR FORSTOD NOGLE AF ISRAELITTERNE OGSÅ GODT, AT ALT IKKE VAR TABT, BARE FORDI DE VAR HAVNET I BABYLON. GUD VAR STADIG TROFAST. HAN VILLE ETABLERE SIT FREDSRIGE; ET RIGE, SOM SKULLE KNUSE BABYLON OG ALLE ANDRE JORDISKE RIGER OG FYLDE HELE JORDEN. ET RIGE, SOM ENDDA SKULLE VARE EVIGT.

DA GUDS RIGE KOM TIL JORDEN

Cirka 500 år senere kommer Jesus til verden. Israelitterne er på det tidspunkt hjemvendt fra Babylon, men de er stadig ikke frie. Nu er det den romerske kejser, der bestemmer. De længes stadigvæk efter deres storhedstid. Samtidig læser de profetierne og diskuterer dem med hinanden. "Hvornår kommer ham, som alle profetierne lover skal komme?"

Jesus er i slutningen af 20'erne, da han begynder at helbrede og prædike. Folk ser Jesus og spekulerer på, hvad han har gang i. Han forklarer: "Nu er Guds rige her!" Hvad Jesus starter er en ny bevægelse, en ny Vej. Han fortæller alle, at nu skal Skrifterne opfyldes. Jesus viser, hvad som er Guds plan for verden, men ikke uden et par overraskelser. Overraskelse nr. 1 var, at Jesus ikke gjorde det hele på én gang (psst! – spoiler alert: han kommer igen senere). Overraskelse nr. 2 var hans død på korset. Jesus viser os, at vejen til opfyldelsen af alle de løfter, som profeterne har snakket om, går gennem graven.

VEJEN TIL VERDENS FRELSE

Det underlige, men også fascinerende ved evangelierne er, at de på det ene side er en *selvfølgelig* fortsættelse til alt, som er blevet sagt tidligere – men på den anden side vender de det hele på hovedet!

Israels lov, viste det sig, kunne ikke frelse verden. Israelitterne kunne jo ikke engang selv overholde den. Men det var ikke lovens skyld; loven var fin nok, den kunne bare ikke frelse nogen. I stedet viser det sig at være Guds trofasthed

(som demonstreret i Jesus), der frelser verden. Det er fordi Gud ikke opgiver sin plan, at der er håb for os. Han kan forvandle os og endda skrive loven i hjertet på os.

Men måden han gør det på, er ikke gennem tvang. Mange forestiller sig, at hvis bare de "gode" i verden får magt til at tvinge de onde til at makke ret, så ville vi endelig se en god verden. Men sådan kommer Guds rige ikke til os. Guds rige starter ikke med en kejser, der underlægger sig hele verden med vold og magt, men med en ydmyg tjener, der åbenbarer Guds kærlighed – gennem sin død. Beretningen om korsfæstelsen er faktisk en historie om, hvordan Jesus (på en overraskende måde) blev kronet til verdens konge. Det er sådan, Gudsriget udbredes i verden indtil den dag, Jesus kommer igen og genskaber paradiset: Gennem uselvsisk tjeneste og selvopofrende kærlighed.

Hvilket bringer os tilbage til, hvorfor profetier er vigtige: Uden dem, så havde vi ikke anet noget om dette. Så havde vi bare set en mand, som gik rundt og gjorde godt og sluttede med et stort tryllesnummer. Vi havde ikke gennemskuet, hvad det egentlig betød. Og det havde de første disciple heller ikke. Profetierne minder os om den bibelske historie, så vi husker hvorfor vi er her, og hvor vi bevæger os hen. Guds plan har nemlig aldrig ændret sig, selv om den er blevet åbenbart gradvist. Hans vision er at velsigne alle mennesker. Han vil skabe fred på jorden. Han vil helbrede og genoprette. Og når vi ser på historien om Jesus, så forstår vi *endelig* hvordan.

Mens vi venter...

Jeg sidder her i toget på vej til arbejde. Udenfor er solen lige stået op og nattens frost ligger stadig på hustagene og gør græsset hvidt. Det er kun min tredje uge på mit nye arbejde. I 8 år har jeg siddet på skolebænken, men nu har en ny hverdag meldt sig. En helt ny hverdag med nye forpligtelser, nye mennesker og nye rutiner. Mens jeg nu sidder her i toget og skriver tænker jeg: Hvad har denne nye hverdag med profetierne at gøre? Det er meget sjældent, hvis overhovedet nogensinde, at jeg tænker over hvilken betydning profetierne har for mit liv og min hverdag. Tænker du mon på det?

Hvor ofte tænker du på profetierne i Bibelen? Tit? En gang i mellem? Aldrig? Der er et utal af profetier i Bibelen. Nogle af dem er blevet opfyldt som fx profetien om Jesus fødsel, død og opstandelse. Andre er endnu ikke opfyldt fx Jesus genkomst og verdens genoprettelse. De sidstnævnte er de

profetier jeg vil koncentrere mig om i denne artikel. Dem der endnu ikke er opfyldt. For hvordan skal vi forholde os til dem? Er profetierne overhovedet relevante i dag? Hvad betyder de for vores liv, hverdag og kristne tro? Betyder profetierne noget i vores daglige liv? Hvis ja, hvad? Hvordan kommer det eller burde det komme til udtryk?

VENTETID

Profetierne er en åbenbaring eller tilkendegivelse af Guds vilje eller hensigt. Profetierne fortæller os altså noget om hvem Gud er og Hans planer. Profetierne handler om håb og tillid til de løfter Gud har givet os. Profetien om Jesu genkomst og verdens genoprettelse giver os håb. Igennem profetierne indvier Gud os i sine planer for verden. Profetien om Jesu genkomst kan dog hurtigt hensætte os i en venteposition, hvor vi bare skal have tiden til at gå indtil Han kommer og Guds rige bliver virkeligt. For er vores handlinger ikke utilstrækkelige alligevel, hvis vi tror på, at Jesus kommer igen og genopretter verden? Hvilken forskel kan vi så gøre? Er det ikke bare lige meget så? Kan vi ikke bare sætte os til rette og vente på, at Han ordner det?

EN ILLUSTRATION

Hvis vi bare venter så adskiller vi begivenheden Jesu genkomst med personen Jesus. Så er Jesus og hvem Han er ikke så vigtigt som begivenheden i sig selv. Forestil dig at du skal giftes. Du glæder dig til den store dag. Du planlægger blomster, kage, stedet, maden, kjolen/jakkesættet, vielsesringe m.m. Alt du tænker på er brylluppet. Hvordan dagen bliver. At alt bliver perfekt. At der er nok mad. At folk er glade. Du mister helt fokus på dette vidunderlige menneske som du skal giftes med. Den relation I har. De oplevelser I har haft sammen. Det han/hun betyder for dig. De ting han eller hun har gjort for dig og det du ønsker at gøre for ham/hende. Hvad er det for en hverdag I skal have sammen?

GUDS RIGE

Hvis vi bare fokuserer på profetien om Jesu genkomst – begivenheden og ikke personen – så misforstår vi også hvad Guds rige er og hvordan det virker i verden. Guds rige er ikke bare noget vi venter på skal komme, det er noget der er her. Det er til stede i verden, i vores liv og vores hverdag. Farisæerne ventede på Guds rige og på et tidspunkt spørger de Jesus: "Hvornår kommer Guds rige?" Jesus svarer dem: "Guds rige kommer ikke, så man kan iagttage det, man vil heller ikke kunne sige: Se, her er det! eller: Se dér! For Guds rige er midt iblandt jer." Han pointerer altså her over for farisæerne, at de ikke skal vente på Guds rige, men derimod indse at Guds rige allerede er der. Den mest almindelige fortolkning er, at Jesus taler om sig selv – at Han er midt i blandt dem. I Jesus bliver Guds rige altså nærværende og virkeligt i verden og efter Ham igennem Helligånden.

AT KENDE JESUS

Vi skal først og fremmest have fokus på hvem Jesus er og hvordan vi ønsker at vores daglige liv med Ham skal være. For hvad betyder brylluppet, hvis ikke man kender og elsker den man skal giftes med? Profetierne handler først og fremmest om hvem Gud er. De er ikke en 'enestående' begivenhed, men afslører en enestående Gud med en enestående plan. Det

er det vigtigste. Profetier er irrelevante hvis ikke vi først og fremmest har fokus på Jesus. På at kende Ham.

Det er når vi kender Ham, at Guds rige giver mening både som noget der er og noget der kommer. For når vi kender Jesus bliver Guds rige også synligt for os, som en blomst der pludselig står i fuldt flor. Små kærlige handlinger i en ellers ødelagt verden. For hvem genkender én, de ikke kender? Hvem siger: 'Her har han været' hvis man ikke først har mødt ham. Det er også først når vi kender Jesus, at vi med længsel ser frem til, at profetien om Hans genkomst bliver opfyldt. For hvem glæder sig til og længes efter, at én skal komme, som man ikke kender eller har mødt? Håbet er centralt for betydningen af profetierne, men giver kun mening når man kender Jesus.

HÅBET

Hvordan påvirker denne dobbelte forståelse af Guds rige vores liv og hverdag? Har den nogen betydning? Den betyder, at vi som kristne får del i en anden virkelighed og bedre virkelighed end den verden tilbyder os. Når vi ser Guds rige i vores hverdag bliver vi motiverede for og får energi til at gøre det gode. Der bliver Guds rige levende i vores relationer og handlinger. Men fordi vi ser og erkender ondskaben i verden giver profetien om Jesus genkomst os også et håb. Et håb om at verden skal blive genoprettet og Guds rige skal udfolde sig og blive helt. Hav derfor først og fremmest fokus på at kende Ham. Så vil du opleve at kærligheden i dig vokser, og det er kun ud af et overskud af kærlighed, at vi handler godt.

Profetierne er løfter fra Gud. De er en del af den kristne historie og det kristne håb. Det er det spejl vi ser fremtiden i, og som samtidig reflekterer tilbage på os og vores handlinger. Det handler ikke kun om at Jesus skal komme, for Han er her allerede. Derfor handler det om at lære Ham at kende, så vi kan genkende Ham i vores hverdag og derved blive bekræftet i vores håb og tillid til Ham og Hans ønsker for denne jord. Guds rige er til stede i vores liv. Gud virker i verden – i hele verden. Han har skabt hele verden og igennem profetierne får vi indblik i Hans plan.

Er Bibelens profetier også for mig?

Hvornår var sidste gang, du glædede dig til Jesu genkomst og mærkede en længsel efter, at Han skal komme tilbage? Måske var det for et par uger siden, da du hørte om det i kirken, eller måske på et tidspunkt, hvor du havde mistet en af dine kære. Forhåbentligvis er det ikke så længe siden, vi har tænkt på det.

Paulus længtes efter Jesu genkomst på en meget virkelig måde og så frem til det med glæde. Han skriver: "Jeg har stridt den gode strid, fuldført løbet og bevaret troen. Nu har jeg retfærdighedens sejrskrans i vente, som Herren, den retfærdige dommer, på den dag vil give mig – og ikke mig alene, men alle dem, som har glædet sig til hans tilsynkomst." (2 Tim 4,7-8). Når Jesus er kommet ind i vores liv, vil vi glæde os til at Han kommer tilbage og henter os hjem, for at vi skal være sammen med Ham for altid. Denne største bibelprofeti, som vi venter på opfyldelsen af, er noget vi kan se frem imod med stor glæde.

PROFETIERNES BETYDNING PÅ BIBELENS TID

Profetier har altid spillet en stor rolle på Bibelens tid. Faktisk består en stor del af Bibelen af profetier, hvoraf mange allerede er gået i opfyldelse.

I Edens have blev profetien om Jesus for første gang nævnt, løftet om, at der skulle komme en frelser for alle folk, som skulle genoprette vores brudte forhold til Gud. Man kan bare forestille sig, hvor meget denne profeti betød for dem, der så frem til Jesu komme. Hver mor har sikkert forventningsfuldt håbet på, at det netop var hendes søn, som skulle være den lovede befrier, som ville frelse mennesker fra deres synd. Guds løfter var sikre, og alt deres håb hvilede på dem. Alligevel skulle det tage 4000 år, før løftet blev opfyldt i Jesus, som

"blev kød og tog bolig iblandt os" (Joh 1,14). Men selvom det i vores øjne tog lang tid, før Jesus kom, så blev løftet holdt i live gennem de daglige ofre i templet, som viste hen til "Guds lam, som bærer verdens synd" (Joh 1,29). Og selvom der var mange, som ikke var rede til at tage imod Jesus, så var der mennesker, som havde studeret profetierne i forventning om løftets opfyldelse. De havde i profetierne fundet tidspunktet for Jesu fødsel, og de vidste, at Han snart ville komme. Simeon var en af dem, som "ventede Israels trøst" (Luk 2,25), og han blev velsignet med at få lov til at holde Jesus i sine arme og se Guds frelse.

Efter sin opstandelse var det først og fremmest Bibelens profetier, Jesus brugte til at overbevise disciplene om, at Han var den, Han var. Da Han sluttede sig til de to disciple på vej til Emmaus kort tid efter Hans korsfæstelse og opstandelse, sagde Han til dem: "I uforstandige, så tungnemme til at tro på alt det, profeterne har talt. Skulle Kristus ikke lide dette og gå ind til sin herlighed?" Og han begyndte med Moses og alle profeterne og udlagde for dem, hvad der stod om ham i alle Skrifterne." (Luk 24, 25-27). Jesus ville ikke, at disciplene blot skulle bygge deres tro på Ham, fordi de så Ham efter opstandelsen, men Han ønskede også at de skulle forstå profetierne, som talte om Ham, så de kunne bygge deres tro på dem. Og sidenhen anvendte apostlene og Paulus disse profetier til at overbevise andre om, at Jesus var Kristus, verdens frelser.

PROFETIERNES BETYDNING FOR OS

Når vi ser, hvilken betydning profetierne havde på Bibelens tid og for de første kristne, kunne det så tænkes, at de også kan være mere relevante for os i dag, end vi nogle gange tænker? Profetierne hjælper mig til at forstå, hvorfor jeg er adventist; at vi som adventister ikke bare er ét ud af mange kirketilbud, men at vi har et særligt budskab for vores tid. En anden ting er, at de tidligere opfyldte profetier kan styrke os i vores tro, når vi ser, hvordan Gud har kunnet forudsige fremtiden og trofast har

opfyldt sine løfter. Men er der ikke stadigvæk profetier, som mangler at gå i opfyldelse? Har vi ikke god grund til at studere dem, så vi ved, hvad der kommer til at ske ved verdens afslutning? Jeg tror, at der er en grund til, at Gud på forhånd har fortalt os om mange af de ting, der skal ske, før Han kommer igen. Jeg tror, det er for at advare os mod ting, der kommer, og for at hjælpe os til at holde vores håb i live, når vi ser at profetierne bliver opfyldt, og vi nærmer os Hans komme.

I begyndelsen af Åbenbaringens Bog, som er fuld af profetier for den sidste tid, skriver Johannes: "Jesu Kristi åbenbaring, som Gud gav ham for at vise sine tjenere, hvad der snart skal ske ... Salig er den, som læser op, og de, som hører profetiens ord og holder fast ved det, der står skrevet i den; for tiden er nær." (Åb 1,1-3)

VI FÅR ALTSÅ AT VIDE, AT GUD IGENNEM PROFETIERNE HAR ÅBENBARET FOR OS, HVAD DER SNART SKAL SKE, OG VI FÅR OGSÅ AT VIDE, AT DER ER EN SÆRLIG VELSIGNELSE VED AT LÆSE DEM, HØRE DEM OG IKKE MINDST HOLDE FAST VED DEM. DER MÅ ALTSÅ VÆRE NOGET, SOM GUD ØNSKER AT FORTÆLLE OS GENNEM PROFETIERNE – OGSÅ I DAG.

I Åbenbaringens Bog siger Jesus flere gange: "Ja, jeg kommer snart." (Åb 22,20). Det er den største profeti, vi netop nu venter på, at Han vil opfylde. Vi ved ikke, hvor snart det vil ske, men meget tyder på, at vi er nærmere end nogensinde før.

EN ØJEÅBNENDE OPLEVELSE

Da jeg var i New York, tog vi på en guidet tur i New England, hvor vi hørte mange historier om vores kirkes pionerer. Det var ikke de historiske steder i sig selv, der gjorde turen til noget særligt, men de historier, der blev fortalt netop dér, hvor de havde fundet sted. Det var en stor oplevelse at være med på denne tur og se, hvordan Gud har ledt vores kirke i fortiden, og blive forsikret om, at Han stadigvæk leder. Noget

af det, der gjorde størst indtryk på mig, var at høre, hvordan de tidlige adventister virkelig ventede på, at Jesus skulle komme igen. Det var deres hovedfokus i alt, hvad de gjorde, hvilket også er udtrykt i vores navn. De troede på, at Han snart ville komme, og de levede for at dele disse gode nyheder med deres venner og familie. Det gik især op for mig, da vi besøgte Miller-farmen, hvor William Miller boede. I nærheden af gården, var der nogle store flade klipper, som kaldes "the ascension rock". Dengang i 1844, hvor de kristne havde misforstået, Bibelens forudsigelser om, hvad der skulle ske, var der en gruppe, deriblandt William Miller, som stod der på disse store sten og ventede på, at Jesus skulle komme igen.

Jeg havde aldrig før tænkt på, hvor stor en skuffelse, det må have været for dem, da solen gik ned, og Jesus ikke var kommet. Men da jeg stod der på klippen og forsøgte at forestille mig, hvordan det ville være at tro, at Jesus ville komme nu, at jeg skulle se Ham ansigt til ansigt, og at Han så ikke kom... Så forstod jeg for første gang lidt af, hvad de måtte have følt.

HVAD MED DIG?

På den tur gik det op for mig, at jeg havde mistet Jesu genkomst af syne i min hverdag. Har du mistet Jesu genkomst af syne, eller ser du frem til den med glæde (2 Tim 4,8)? Er det håbet, om Hans snarlige komme og et evigt liv med Ham, som giver dig motivation og glæde i hverdagen? Der kan være mange grunde til, at vi i vores travle dagligdag mister Ham af syne: Bekymringer og sorger, eller andre ting, der distraherer os. Eller måske vi begynder at sætte ting omkring os før Gud. Bibelen siger, at "hvor din skat er, dér vil også dit hjerte være" (Matt 6,21). Hvor er din skat i dag? Hvem tilhører dit hjerte? Hvad er din dybeste længsel?

Uanset hvor du står i forhold til Gud – om du har glemt løfterne og Hans snarlige komme, eller om du hver dag ser frem til det med glæde – så vil jeg opfordre dig til at studere Bibelens profetier, især i Daniels og Åbenbaringens Bog. Hvad enten du har studeret dem mange gange før, eller det er første gang du vil begynde, så er det utroligt spændende og givende og noget, der kan bringe dig tættere på Jesus, når du holder dit fokus på Ham og kulminationen af alle profetierne, nemlig Hans genkomst.

Ligesom Simeon og så mange andre i Det Gamle Testamente studerede profetierne og var beredte til at modtage Jesus med glæde, da Han kom første gang, så lad da også os studere profetierne for vores tid, så vi med endnu større forventningsglæde kan modtage Jesus, når Han kommer anden gang for at hente os hjem til sig for altid.

Det evige evangelium

— Gud er Skaberen

Man kan næppe komme i en adventistkirke, uden man jævnligt hører udtrykket "de tre englebudskaber", eller kan man? Det var ikke noget, der fyldte en masse i min barndomsmenighed (som jeg husker det). Er de blevet irrelevante? Eller hvad er den nærværende sandhed anno 2014?

De sabbatsholdende adventister i adventbevægelsens første dage så tidligt, at de tre englebudskaber i Åbenbaringen 14, både pointerer betydningen af sabbatten som den ugentlige helligdag, og at helligdomstjenesten beskriver dom og frelse. De tre englebudskaber gav bevægelsen identitet som profetisk bevægelse, og med teologien på plads tog pionererne fat på opgaven, først tøvende, siden på fuld kraft, at forkynde de tre engles særegne budskaber for "alle folkeslag og stammer, tungemål og folk."

Men hvis du bladrer vores Menighedshåndbog* igennem og læser trospunkterne, er der ikke nogle af dem, der har overskriften "de tre englebudskaber". Men der er et trospunkt, som, sammen med formålet med vores kirke, nævner Åb 14, nemlig "kirken og dens mission". Så ved kernen af en adventistforståelse for, hvad vores opgave er i denne verden, kommer vi tilbage til tre engle i Åbenbaringens Bog.

"Jeg så endnu en engel flyve midt oppe under himlen; den havde et evigt evangelium at forkynde for dem, der bor på jorden, og for alle folkeslag og stammer, tungemål og folk, ..." (Åb 14,6).

VORES OPGAVE

Som syvende dags adventister er vi ikke tilhængere af hverken tradition eller verbal inspiration, men samtidig "fejrede"

vi i 2013 150 års jubilæum. Efter så mange år er det umuligt ikke at have traditioner, og det er vel heller ikke alle traditioner, der er dårlige? Selvom det er mange år siden jeg flyttede hjemmefra, så bevæger jeg mig som regel stadig ud til min fars familie i Lille Nørlund til nytår, fordi det er det, vi altid gør. Det er en tradition i vores familie – og heldigvis blev Tabita (min hustru) ikke skræmt væk – så vi tager stadigvæk derud.

Traditioner er godt, fordi vi føler os trygge, når vi ved, hvad der kommer til at ske. Jeg kommer fra en McDonald's-verden, hvor det er vigtigt, at der altid er 28 gram salat i burgeren, fordi hvis det er det, du er vant til, så bliver du skuffet, hvis der er mindre – eller glad, hvis du ville ønske, det slet ikke var der, men du bliver i hvert fald ikke overrasket, fordi det var der også sidst.

Men i kirkelig sammenhæng, når traditionen overskygger vores evne til at forny os selv, når vi forstår Bibelen anderledes, end vi har gjort tidligere, så overskygger vores tryghed måske i virkeligheden vores kald til at "følge Lammet, hvor det går" (Åb 14,4). Og i en kirke, hvor vi tror på tankeinspiration, så er det også værd at huske på, netop i denne sammenhæng, hvordan bestemte ord eller vers kan forstås på flere måder.

JESU KRISTI ÅBENBARING

Lad os begynde med at slå fast, at Johannes' Åbenbaring er en ufattelig dårlig titel til bogen. Det er rigtig nok ham, der modtog den, men det er "Jesu Kristi åbenbaring" (Åb 1,1). Johannes, den sidste af de 12 apostle, som er tilbage, sidder på Patmos og finder trøst i det faktum, at Jesus er død, opstået, taget til Himlen og snart kommer igen (Åb 1,4-7). Han finder trøst i evangeliet. I de gode nyheder om Jesus. Men hvad er de gode nyheder? Hvad er evangeliet? Hvad var det, der vendte verden på hovedet? Der var mange andre forud for Jesus, som hævdede at være Messias. Hvad var forskellen? Det er på-

skens budskab, som millioner af kristne verden over lige har fejret. "Han er opstået, han er ikke her" (*Mark 16,6b*). Det gør en evig forskel, at Jesus kom ud af graven. Han sejrede over døden. Men hvorfor kom han ud af graven?

VALGET

Allerede i de første kapitler er det tydeligt, at der er en konflikt (se Åb 2-3). Der er troende, der står med et valg. Et valg om hvad? Og er det valg anderledes i dag? Var det anderledes i 1800-tallet, da vi begyndte som bevægelse? Var det anderledes i Edens Have for Adam og Eva? Jeg tror, essensen har været den samme hele vejen op gennem historien, og vi ser det fremlagt i, hvad den første engel forkynder:

"Frygt Gud og giv ham ære, for timen er kommet, da han dømmer. Tilbed ham, som har skabt himmel og jord og hav og kilder" (Åb 14,7).

Det er et ekko allerede fra tidligere i bogen. "Værdig er du, vor Herre og Gud, til at få pris og ære og magt; for du har skabt alle ting, af din vilje blev de til og blev skabt" (Åb 4,11).

Gud er skaber, og det gør ham værdig. Videre i næste kapitel bliver Lammet hyllet, fordi han genopretter forbindelsen, som gik tabt i Edens Have. Den mistillid, som resulterede i en dyrkelse af selvet, kan erstattes af tilbedelse af Skaberen.

"Du er værdig til at få bogen og bryde dens segl, for du blev slagtet, og du købte med dit blod mennesker til Gud af alle stammer og tungemål, folk og folkeslag..." (Åb 5,9).

Så hvad betyder det i sammenhæng med de tre engles budskaber? Hvad er valget?

DEN FØRSTE ENGEL FORKYNDER:

- 1) Frygt Gud og giv ham ære
- 2) Timen er kommet, da han dømmer
- 3) Tilbed ham, som har skabt himmel og jord og hav og kilder

Der står i Ordsprogenes Bog 8,13: "At frygte Herren er at hade det onde, hovmod, stolthed, ond adfærd og svigefuld tale hader jeg." Vi skal altså afstå fra det, der er ondt, og give Gud æren i stedet for os selv. Det er tankevækkende, hvilke ting, der bliver nævnt. Du kan ikke være stolt og samtidig acceptere, at Gud er skaber, for hvis Gud er skaberen, så er det ham, der bestemmer, og ikke dig. Vi skal altså være ydmyge og give ham æren.

Vi skal vide, at dommen er begyndt, og det er ikke noget at være bange for. Tværtimod, så er det en befrielse at vide, at vi snart er i mål. Men hvad gør vi så i den mellemliggende tid? Hvad gør jeg nu?

Tilbed! Tilbed ham, som har skabt os. I omkring 4000 år tilbad mennesker Gud, ikke fordi han døde på korset, for det var endnu ikke sket. De tilbad ham, fordi han var skaberen. Når skabelsesberetningen i dag bliver sablet ned i skoler, nyheder, aviser og andre medier, og man bliver latterliggjort, fordi man tror på Gud som skaberen, så lyder den første engels budskab: Tilbed!

DEN ANDEN ENGEL FORKYNDER:

Hvis hovedbudskabet fra den første engel er, at vi skal tilbede Gud, fordi han er skaberen, hvordan skal vi så forstå den næste?

"Og en anden engel fulgte efter og sagde: Faldet, ja, faldet er det store Babylon, som skænkede op for alle folkeslagene af sin utugts harmes vin" (Åb 14,8).

Slangen i haven fik Adam og Eva til at tro noget andet om Gud. Han skabte mistillid mellem skabningerne og deres Skaber. Beskrivelsen i den anden engels budskab er, at der er noget, der bliver afsløret. Det vrangbillede, der er blevet malet af Gud og af, hvem han er, bliver rettet op. Det var den 24. november 1859, at Charles Darwin første gang udgav bogen *Arternes Oprindelse* på engelsk, kun 15 år efter den store skuffelse i USA, hvor tusindvis af kristne håbede på, at Jesus ville komme igen. Og kun 15 år efter, at vi tror, budskabet lød. Er det overraskende, hvis vi i dag oplever, at makroevolution er en af de største trusler mod vores kirke?

Hvad gør vi som syvende dags adventister? Jeg tror, at vores identitet er bundet op på en accept og en forkyndelse af, at Gud er skaber, og hvis du forkynder noget andet, så er du ikke længere en del af den gruppe, som tidligere beskrevet, der "følger Lammet, hvor det går" (Åb 14,4.)

DEN TREDJE ENGEL FORKYNDER:

Nu kommer vi tilbage til budskabet, som i første omgang også lød til menighederne i kapitel to og tre. Allerede der bliver der lagt væk på udholdenhed, og det er samme budskab, der er i fokus til folkene, der lever i den sidste tid.

"Og en tredje engel fulgte efter dem og sagde med høj røst: "Hvis nogen tilbeder dyret og dets billede og sætter dets mærke på sin pande eller hånd, ..." (Åb 14,9).

Hvad er dyrets mærke? Det vil jeg ikke svare på, men jeg vil udfordre dig med et spørgsmål: Hvad er det, du skal holde fast ved? Der står i vers 12, at der kræves udholdenhed. Der står, "af de hellige, dem som holder fast ved Guds bud og troen på Jesus" (Åb 14,12).

I tråd med de første to engle, så vil jeg vove den påstand, at i dag, i 2014, er det vigtigste for os at holde fast i, at Gud er skaber. Det er det evige evangelium.

Hvorfor kom Jesus ud af graven? – Fordi han er vores Skaber.

Hvorfor har vi ikke noget at frygte for i dommen? – Fordi Skaberen også er vores præst

Hvorfor tilbeder vi ham? – Fordi han er vores Skaber.

"Og jeg hørte en røst fra himlen sige: "Skriv: Salige er de døde, som fra nu af dør i Herren. Ja, siger Ånden, de skal hvile efter deres møje, for deres gerninger følger dem"" (Åb 14,13).

Vores kald er at følge Lammet. Vores opgave er at huske, hvem der har skabt os. Hvis folk forfølger os, eller synes vi er dumme eller latterlige, fordi vi tror, Gud har skabt os, jamen, så lad dem tro det. Reducer ikke din tro til det, som folk vil være enige med dig i. Folk på Jesu tid var ikke enige med ham i særlig meget, faktisk, så slog de ham ihjel.

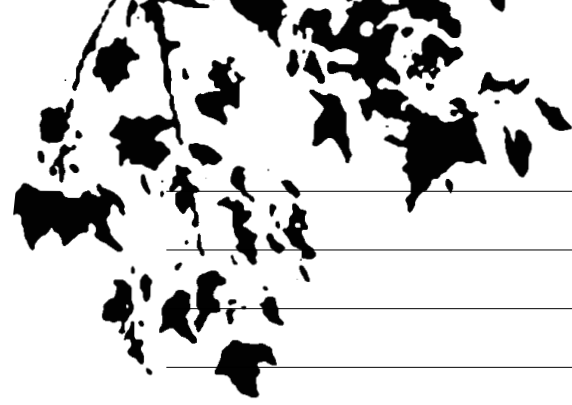
Kernen i vores mission er at lede mennesker til Jesus. Ikke "bare" at gøre dem trygge, men at gøre dem trygge i visheden om, at han er på deres side. Vores opgave er at hjælpe mennesker til at forstå, at de er skabt af en underfuld Gud, som vil dem det bedste, og at løftet om "en ny himmel og en ny jord" (Åb 21,1-8) bliver en realitet. Vi ønsker ikke, at nogen skal gå fortabt. Vi ønsker at forkynde det evige evangelium til ALLE folkeslag af alle kulturer, religioner og overbevisninger. Vi ønsker, at de skal leve – sammen med deres Skaber.

TIL VIDERE INSPIRATION OG LÆSNING:

- Randy Roberts (prædiken serie om de tre engle budskaber) 2012, www.lluc.org
- Jon Paulien, Revelation – The deep things of God - 2004
- Jon Paulien, Everlasting Gospel – everchanging World -2008

NOTER

PROFETIER

NOTER

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Dette temahæfte har til formål at opmuntre teenagere og unge til at tænke over og tale om noget, der berører deres hverdag.

Visionen for Adventistkirkens ungdomsafdeling er at lede unge til Jesus og til beslutninger for at følge ham. Vi ønsker at teenagere og unge skal opleve en nærværende kirke, som hjælper dem i deres personlige udvikling og en voksende tro, der leder til et positivt engagement i kirken og deres lokalsamfund.

Dette temahæfte er en del af en serie.